POKROK ZÁPADU.

Vychází každý čtvrtek.

Redaktor a vydavatel: Jan Rosicky.

PŘEDPLATNÉ

pro Spojené státy a Kanadu ročně $2.00, na půl roku $1.00, pro Evropu ročně 2 zl. 50 kr., na půl roku 1 zl. 25 kr.

OHLÁŠKY

Všechny dopisy adresujte: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Pokrok Západu.

Omaha, Neb.

Tiskárna nalezá se v č. 916 Farnam ul.

Entered at the Post Office at Omaha, Neb., as Second Class Matter.

Omaha, Neb. 7. září 1882.

K volbám v Nebrasce.

II.

Druhá důležitá otázka v příštích volbách jest temperenční. V posledních letech jako by se byla rozlila veliká vlna temperenčního třeštění po celém Soustátí. Skoro všude slyšíme o temperenci. V Kansas a Iowa přijaty byly k ústavě, tedy k základním zákonům států těch, dodatky, jimiž se výrobu a prodej opojných nápojů zapovídá. V Indiana je dodatek podobný navržen. V Michigan, Ohio a jiných státech jej republikáné, ve Virginii, Karolině a jiných demokratických státech demokraté odporučí. V minulém zákonodárství státu našeho byl poražen návrh k tomu cíli většinou pouze jednoho hlasu. To jest tak povzbuzujícím pro fanatiky ty, že letos dojista na vítězství počítají. Chystají se k tomu již po kolik roků a zdar v Iowa a Kansas dodal jim nové odvahy a různosti. Jejich organisace jest zevrubná a pevná. Střediska jejich činnosti jsou kostely protestanské. Každý kazatel jest apoštolem temperenčářství a organisátorem jejich lig, každý školní okrsek má svou organisaci, svůj spolek, který se každý týden, neb aspoň každý měsíc sebází a radí o prostředcích k zvítězení.

Myslíme že netřeba nám rozpisovati se obšírně o důvodech proti temperenci. Myslíme že čtenářové naši s námi souhlasí takměř bez výminky a s námi uznávají, že temperenc není žádoucným ani se stanoviska spravedlnosti, ani rovného práva, ani svobody. Přijmutím dodatku jako v Iowa a Kansas ničí se na miliony soukromného majetku, jakým jsou pivovary, lihovary, zařízení hostinců atp. A zničení majetku toho bylo by bezprávím velikým, zpáchaným na právu majetnickém. Temperenčářství nesrovnává se ani s rovným právem pro všechny, ani se svobodou. Neboť předpisovati někomu, co požívati smí neb nesmí, jak žíti má, jest hrubým porušením svobody.

Temperenčáři ovšem dovozují své právo z práva většiny. Dovozují, že v zemi této většina platí, většina vládne, většina má právo zákony zdělávati, jimž menšina podrobiti se jest povinna. Však z toho nelze zároveň vyvoditi, že většina má vždy pravdu, že co většina chce je vždy právé, spravedlivé a prospěšné. I většina někdy chybuje a chybujíc dopouští se tím bezpráví. A to jest čeho by temperenčáři se dopustili, kdyby se většiny domohli.

Boj o otázku tuto bude kolikerонásobný. Předně při volbách delegátů do konvencí, které úřadníky navrhují. Za druhé boj při volbě samé. A když by temperenčáři v obou těch zvítězili, tedy, za třetí, za dvě léta boj o dodatek. Když by k poslednějšímu došlo, jest skoro jisto, že by dodatek při mut byl zde, tak jako v Iowa a Kansas a proto v příští volbě nastává všem odpůrcům temperence povinnost, soustřediti svých sil a zabrániti tomu, by při volbách poslanců do zákonodárství temperenčáři nezvítězili. Kde lze tomu předejíti důstatečnostním při volbách delegátů do konvence, jest to lépe a lehčeji. Když nebudou zandidáté temperenčářů navrženi, jest boj odbyt, vítězství vybojováno. Pakli ta, buď lhostejnosti, neb nedbalosti, se nezvítězí, musí při volbách zákonodárcích tím horlivěji a důtkovější pracováno býti. Úsilovná ta horlivost obrátí obzoru na stranu, kterou volili pro muže, o kterých věděti budeme, že v otázce té jsou spolehlivými a bezpečnými.

Čtvrtá a zákon předpisují, že snůry četný, nové dodatky k ní, dříve se mají zákonodárcům sděliti: Když olé snůrovány legislatury dojatek schválí třemi pětinami hlasů, pak předložen jest k odhlasování voličům v příští volbě všeobecné při které volí se zákonodárství a většina hlasů rozhoduje. Když by tedy temperenčním potřebí se zvolili do obou sněmoven tří pětiny členů, pak by za dva roky bylo nám hlasovati o dodatek. Aby tomu se předešlo, to budiž znakem každého českého voliče.

Rozklad a krystalisace stran.

[Pro Pokrok Západu přeložil O.]

Pokud se "veřejné mínění" objevuje ze hlasův časopiseckých nalezují se nyní obě dosavadní velké strany národu zdejšího v rozkladu, nemajíce nikdejších zásad životních, kterédž by jejich bývalé přívržence a členy dovedly udržovati v bývalé organisaci. Staré "otázky" jsou již tak dalece vyřízeny, že platnost jejich stávajícího zodpovídávání nikdo nepopírá — a tu ovšem nastává otázka, co by ta která strana sobě měla zvoliti za cíl svého snažení dálšího, an zahálení vůbec nelze dokud kde něčeho zbývá, co by mělo být zlepšováno a nebo zaváděno.

Než obecenstvo se nesmí již hned pro to zlobit a durdit v netrpělivosti, když ty "přežilé strany" se ihned neuvrhují střemhlav do všeho, co jim kde některá jejich částinka rozkazuje a nebo navrhuje; stojíme li nyní skutečně, jak se tomu do opravdy podobá, na prahu revoluce v ústrojí stran, a mají-li z té směsice vyjíti myšlenky dobré a zásady zdravé, takž aby byly schopny života: vždyť se to tu přece nemůže lámat přes koleno a to staré vše vyhazovati s nadšenou hurlivostí okny, aby se všemu uprázdnilo místo a otevřely dveře, co se venku až posud prodralo do popředí! Vždyť tu přece musí být napřed vše řádně uváženo a prozkoumáno až do nejhlubších kořenů! "Strana" taková kteráž by povstala kvapným jednáním enthusiastů by asi měla sotva pod sebou základy tak široké a důstojné, na jakýchž byla zbudována nyní dozrálá strana republikánská při svém vzniku. "Práce kvapná málo platná," což platí národům ještě více nežli jednotlivcům.

Ono tedy nejenom není zlé, že se národ ve tvoření nových stran nepřekvapuje, alébrž právě na opak je to dobré. Dokud se neustanovíme určitě a hluboce na něčem, že to skutečně nezvratným základem budovy našich nových zásad, držme pouze to staré, co jsme doposud vymohli; nezvedejme nohu dříve s podstati zadní, dokud naše druhá ve předu nezujala pevné místo. Nemluvme více o věcech starých, kteréž jsou platně uvedeny v život, tak dlouho, dokud je někdo neuvede znovu do nebezpečenství, ale vedle toho se také nevrhejme slepě pro každé vyhlášené heslo, jež kdo kde vztýčí.

Co pak se nám až posud navrhovalo jako materiál z kteréhož bychom měli svou novou stranu budovati? Prohlédněme si to.

Především je zde k jmenování *revise ela.* Než co pak se tím míní? To jest doposud hádankou a nepanuje o tom náhledů pouze dvojích neb trojích, alébrž celé tucty. Každý z těch různých pojmův o oné "celní otázce" má zrovna tak dobře něco rozumových důvodů pro sebe, jako má jiné proti sobě, a na vzdor již skoro padesátiletému pojednávání té záležitosti zde ve Spoj Státech se náhledy o tom zrovna tak liší, jako kdy dříve — ano nejenom zde ve Spoj. Státech, alébrž ve všech zemích ostatních civilisovaného světa, kdež se průmysl nějaký udržuje. Až doposud se zde v Americe ze všeho pojednávání této otázky nevyvinulo žádné určité jádro, kteréž by mohlo sloužit za základ jedné neb druhé strany, a protož je také asi ještě věru setva na čase činiti ji lafetou strany. Dokud se otázka ta nestane zástojem nejobětnějších a nejrozsáhlejších úvah a debat v kongresu, byť by to mělo vzíti třebas sebe více času a kdyby měl kongres zasedat k vůli tomu celý rok — bude vždy příliš brzo a příliš nebezpečno hráti tu otázku za základ "nové strany", když toto stranění pohnilého smet strany staré. Pokusím se také trochu co nejdříve, bych tuto otázku celní před strukem členského P. Z. pojednal.

Druhou hlavnější zásadou, z nevyhnutných pro utvoření nové strany, jest "reforma civilní služby — ale všechno to, co bylo výhodného ohledně cla, má i zde svoje místo, a mimo toho ještě i to lze podotknouti, a také dost svadno opodstatniti, že se ta otázka za základní zásadu strany národní, jakož přece vaše, přímo vůbec nehodí, jsouc, přímo vaše, čistě pouze administrativního v druhé řadě, touž otázkou pouze podrušit. Bylo o ní již mluveno a psáno od roku 1870 dosti rozsáhle, ale ještě nikdy se to nejvznešenějšího na rozumovém důstojném basis. Na tom základě se vůbec nikdy nezdaří nějakou stranu národní zbudovat.

Zásadou třetí jest — a tě, zdá se mi, přičítaje se P. Z. — aby železniční monopol byl zlomen a dráhy co prostředky veřejné komunikace aby se postavily pod kontrolu vlády co prospěch obecného lidu. Ze všech oněch tří zásad, jakožto jsem výše vyjmenoval, má sice tato poslednější nejvíce schopnosti stát se základem platformy velké národní strany, ale přece ne ještě tolik, aby to postačovalo; neboť nejvíce železnic jest ve státech jednotlivých zcela místními, tak že jsou odvislý pouze od dotčených legislatur, aniž by jim mohla vláda spolková co nařizovati mocí národní, kdežto přece každá zásada strany národní, na kteréžto má stavět, musí míti význam i dosah zahrnutý v ústavě spolkové. Obmezení železnic v jejich libovůli dopravní by sice bylo věcí velmi žádoucí, což ale docela nevyznamenává, žeby se na tom základě mohla sbudovati zvláštní strana národní s jakousi výhlídkou na opravdový úspěch.

Když se postup dějin těho pevniny stopuje, počínaje hned prvním hnutím osad naproti Anglicku, tedy se shledá, že se vyvinuly během celé té doby v tomto národě vlastně jenom tři různé otázky, z nichž každá byla sama o sobě schopna státi se základem strany národní, totiž předně prohlášení neodvislosti a zřízení republiky, což pojilo národ v jeden jediný svorný celek; za druhé přijmutí nové ústavy a tím aspoň částečné zrušení bývalé strchovanosti států, a za třetí zrušení otroctví a přivtělení k ústavě posledních třech dodatků. Všechny strany se vždy děliły od sebe jedině v tom, jak která to pojímala, co zatím veškeré otázky mimotoní byly jenom podružnými. Bývaly to vždy otázky čistě *ústavní*, a čehož by asi plynulo, že se snad i v budoucnosti bude moci strana národní zakládat a rozvíjet jenom na takovém základě, kteráž má co činiti s ústavou spolkovou, když tato jest v něčem nedokonalá, přežilá a nebo vadná.

A skutečně: což by již jednou nebylo na čase aby ústava spolková byla též "zrevidována," tak aby jeden článek se nepříčil druhému a celek rozmanitým potřebám novějších dob a změněným poměrům? To přece nelze nevidět, že mnohé v ústavě té jest pravou olověnou poděvní na nože národa a že konečně tak jako tak musí nastati doba, kdež takové opravy se stanou nezbytnými. Způsob volby prezidenta jest již, při změněných okolnostech, příliš nepraktický a nebezpečný; způsob čerpání prostředků na udržování spolkové vlády jest příliš nedostatečný a nebezpečný, jak se to již častěji za posledních dob objevilo; zmatenina soudní jest taktéž nebezpečím, kteréž každé doby hrozí vypůsobiti neblahé spory; nedostatek opatření ohledně národního školství až do nejvyšších potencí jest vadou, a potom jenom tím snad bude lze opanovati vyrůstající obry monopolní, jakož jsou železnice, telegrafy a jiné, když se k tomu hned v ústavě poskytne základ.

To by tak asi, myslím, byly otázky důstojné a schopné státi se patníkami nových stran, tak aby příští století nalezlo velikou republiku americkánskou státi na nových sloupech důkladnějších, kteréž by ji dovedly udržeti nejenom pro dobu příštího století, alébrž snad ještě déle.

Jak výše řečeno, dovolím si pojednati ve svém příštím dopisu otázku celní, a pak dále otázku civilní služby abych objevil, proč soudím že se nehodí dobře za podstať pro zakládání nových stran.

Otázka monopolu železničního.

Národní hospodáři staré si lámou hlavy, jak by se dalo tomu nebezpečnému monopolu odpomoci a jest to opravdu otázka nejvážnější a nejzištnější pro budoucnost. Všechny dosavadní zákony na provádění kolesnic při ponechání správy jejich v rukou monopolistických společností nevyhověly se účelnosti. Sice spůsobily ony ještě přímluvčích pro sebe ale ne mnoho a nedokázaly se od něho mnoho více na dále. Návrh, aby se železnice zakoupily od státu, jak od vlády spolkové, nenalezal v Americe příliš mnoho zastánců, ba více od třech a sto nedělje, že by se dal s úspěchem provésti v Americe, ač v Evropě v několika státech jest provozováno. Německo, Rakousko, Italie, Belgicko, Francie, Norvégsko a Švédsko mají železnice zakoupené a provozované vládami svými a jaký jest z toho výsledek, zdali jest to odporučitelného neb ne, zdali jest to lacinější a národům dotčeným prospěšnější, zdali to nemá jiné zlé a nebezpečné následky pro ně, o tom se má rozhodovati co nejlíže na základě nabytých zkušeností. Italie po skušenostech svých v tom ohledu se toho vládního jmění po železnicích nabažila a bezpochyby toho zanechá co podniku nevýplatějšího se a nebezpečného i jiné.

V Italii totiž sněm národní roku 1878 ustanovil komisi železniční, která měla vyšetřiti, jak vládní provozování železničtví prospívá zájmům lidu a zájmům státu. Komise ta vyšetřovala a pracovala po tři roky trpělivě, sjezdila všechna hlavnější města a vyslechla všechny zájmy, chvály i stesky a podala teď svědectví sebrané do sedmi značných dílů, v kterémž posledním svazku sbírá výsledky a posudky ze všeho svědectví a ty jsou pro otázku železniční nyní všemi národy velmi důležité a poučné. Ze zprávy té souhrnné vyjímáme následující úvahu:

Železnice jsou podnikem obchodním a není to povinností a oborem vlády provozovati nějaký obchod v zemi na výdělek. Co s odvětvím obchodu nemá žádná vláda míti nic se železnicemi. Stát má míti povinnost jen chrániti obecenstvo před útisky a vydíravostí železnic a zneužíváním jich práv a výsad. To ale nemůže stát vykonati, když jest sám pohromadě podnikatelem, žalobníkem i rozsuzovatelem.

Druhá věc jest, že kdekoli stát převzal železnice na svou pěst, zdražilo se vydání na jich vedení a v každém státě jsou železnice státní dražší, nežli železnice soukromé a žádný jiště stát nedovedl tak lacino vydržovati železnice, jako toho dovedly společnosti soukromé. I kdyby nepožíval stát peněz železničních ve svůj prospěch, a kdyby nepovažoval pak sazby dovozní za daně pro svou pokladnu, které zvyšuje, když peněz potřebuje a snižuje, když nepotřebuje pokladna peníze, i tehdy může politika státu s penězi železničními všelijak nakládati a železnice samy v nebezpečí přivésti i dlouhopisy jejich zpartikovati. Jest dokázáno, že ve všech zemích, kde stát má železnice ve své správě, stojí správa jich více než správa drah v rukou společností soukromných.

Tak v roce 1876 máme zprávy z následujících zemí podrobné, z nichž vysvítá, že z hrubého výtěžku ročního platilo se na vedení drah ze sta:

	Státní dráhy.	Soukromé.
v Německu	59	53
v Rakousku	76	50
v Belgicku	63	59
v Dánsku	71	58
v Norvégsku	74	63
ve Švédsku	68	57

Průměrem výlohy na železnice státní obnášely tedy 67 ze sta hrubých důchodů, průměrné výlohy železnic soukr mých jen 56 ze sta hrubého výtěžku, tak že byly vydržovány železnice soukromé o 12 ze sta laciněji, nežli státní.

Myslelo se, že soukromnické železnice jsou přílišsobecké a že neobětují žádného svého zájmu obecnému blahu, bezdůvodně. Ale komise shledala, že zájmy železnic jsou se zájmy obecného blaha tak úzce spojeny a propleteny, že nemůže obecenstvo utrpěti tolik od společností soukromých v železnicích, jako od politického nátlaku stran při železnicích státních.

Státní železnice jsou národnímu hospodářství a politickému vývoji velice nebezpečny. Vláda a vládní strana dostane příliš mnoho hmotné moci do rukou, dosazování úřadníků provozuje pak nesmírný politický vliv v zemi ve prospěch na úkazu jiných stran a zájmů. V Italii bylo 54.000 zřízenců vládních při železnicích rozloženo po celé zemi, kteří při volbách pak pracují pro vládu zuby nechty a kteří nebyli přijati za úřadníky, pracují proti ní všemožně. Kdyby se tak stalo v Soustátí, kde už jest 100.000 úřadníků spolkových a asi milion a půl zřízenců železničních a ti by pak museli všichni pracovati ve všech státech pro vládní stranu a mezi všemi by mohl Hubbel vybírati politické přísepěvky na volby každé, jak obrovská by to byla zkaženost, jak děsná moc vládní strany a jaké nepřechy a neřesti by se mohly díti. To se nedá ani pomysliti.

Když má stát železnice, musí míti také doly uhelné, dílny železniční a několik miliónů dělníků v nich. Ti všichni by měli mocný hlas při straně vládní, která je tak vítá a každý politik stávka, musil by musel podporovati stranu vládní ve státě, jaká hrozná moc by to byla v naší svobodné!

A jak zhoubné by bylo vynášení úřadníků každé čtyři roky ponese za politických zásluhách, jako dosud zachované, kdo do takových odporných úřadů dostat se nechce při politické vášnivosti. Jaká škůdce by to byla v politice a jaká útěk na obchodě a v práci vůbec!

Na základě těchto a mnoha jiných důvodů uhlíně proveditelných odporučuje komise vládě, aby nepodstoupil a k zkoušce velmi malé železnice od státu opustila. Orby provozovala společnostem soukromým a rozhodně je buď platiti nějakou určitě, anebo jiný obnos za ta nejvýhodnější příležitost. Mohou, to vůbec tak učiní a pokud se hned, bude snad za nejlíže tak učiní mnozí. Z jiných zemí známe sotim žádné tak podrobné a důkladné vyšetření záležitosti zahrnné, avšak i tam na to dojíti musí.

Soustátí nemá po čem toužiti, když ona politickými býti chtějíce lidé navrhují, aby stát neb vláda spolková převzala železnice do své správy. To by asi brzo vybralo všechno poctivé obecenstvo ze země a ona by zůstala jen zlodějům a politickým šmejdům, aby jeden druhého notně okrádali a utiskovali. "Svornost".

Novinky z New Yorku.

(Od našeho zvláštního dopisovatele.)

Dne 2. září 1882.

— Včasné zalarmování okresního návladního proti loterním ještě pořád dělá hluk. Jako obyčejně při každém větším takářství má některá politická strana zvláštní interes, tak i v tomto případu. Teď to jsou demokrati, kteří křičí ouvej! Vypuzení jsouce ze všech tučných úřadů nemají peněz na politickou kampaň a tu nejsou zvorna vyhlídavými v prostředcích jakými by si peníze zaopatřili. Jedním z nejvydatnějších zdrojů byla loterie. Zdroj ten nyní zaschnul. Ale už se našli pomocníci. K okresnímu navládnímu, který soud povede, přišel jeden policejní soudce s prosbou, aby ušetřil loteristy a držitele "poolroomu", ovšem ne ty, kteří mají kulečníky zvané pool, nýbrž ony, kteří berou sázky na dostihy a podobné sporty. Návladní se doposud zdráhá, jmenovati onoho přímluvce, ale kollegium policejních soudců volá sborem "Já ne", a tvrdí že jestli jim bude jmeno onoho hanebníka, který zneucťuje jejich cech, známo, že ho beze všech cavíků ze svého středu vyhodí.

— V polou měsíce srpna vzňaly se lesy pokrývající stráně hory zvané Care Round Top a oheň rozšířil se až do údolí, kdež zničil mnoho majetku. Hora ta nachází se asi 12 mil od městečka Catskill na Hudsonu a patří k řetězu hor zvaných Catskill Mountains. Jejich divoká romantika, dosti značná výška a blízkost a pohodlnost dopravy do New Yorku činí je oblíbeným místem výletním pro jednotlivce i celé partie. Hora Round Top je z velké dálky viditelná a proto poskytovala při ohni divokrásné divadlo, obzvláště za noci.

— Sekretář námořnictví Chandler odbýval v minulém týdnu roční prohlídku v brooklynské vládní loděnici. Tajnější politikáři očekávali od této prohlídky tuze mnoho. Jedná se o zrušení loděnice a prodání místa. Dle výroků průvodčích sekretáře odporučí tento podřízení loděnice jen tehdy, když velká prostora ta bude i pro jiné spolkové účele použita. To bude také to nejmoudřejší co se za stávajících okolností dá dělat. Z prodeje by získali jen politikáři a špekulanti.

— Zdejší Volkszeitung nepředpovídá temperenčnímu ruchu dlouhý život. Redaktor jeho dr. Donal, dříve u Westliche Post, pozoroval za 35letého svého pobytu v Americe všecky ty "booms", které čas od času americký národ zachvacují. Připomíná "Martha Washington Reception", spiritualistické mitinky, pěstování tělocviku, jezdění na velocipedu "Parlor skating", "spelling matches", všelijaké ty puzzly, běhání a chození o závod a jiné booms více neb méně škodlivé. Ale nejhorší booms byly ony modlitebné Moody a Sankeyho a nyní temperenčářské. Ale právě proto že se zde všecko přehání, brzo se toho lidé nasytějí a vrhnou se pak na něco zcela *opačného*.

— Velké skluzaviště dostalo se několika zdejším lodivodům, kteří spozorovali na moři troskotanou loď a s velkým namáháním dopravili ji do přístavu. Podle námořních zákonů měli právo na třetinu ceny lodě i nákladu. Dříve ale nežli se mohli do lodě podívati museli zaplatiti $160 přístavních poplatků a tu teprv bylo jim dovoleno, přesvědčiti se že loď byla prázdná. Ačkoli v lodní knize stálo, že na lodi se nachází 282 velkých sudů Porto Rico malasy, nalezalo se ve skladišti pouze několik prázdných sudů. Patrně loď byla s nákladem pojištěna a na moři opuštěna v té naději že se potopí a nikdo nevrví že tu byl podvod zpáchán. Podobné praktiky dějou se v Anglii velmi zhusta, ale v Americe jsou jen zřídka. Jestli ale pojišťující společnosti výhnou se platení je otázka. Pojištění platí i v tom případu, když kapitán nucen je následkem bouře vrhnouti náklad do moře, aby loď ulehčil.

— O ranku říjnovém koloseuk Vincent vypravuje spektrce její pan Steven Berry, který právě zde byl na návštěvě. Máme 150 svého čtajících na 600 osob. Říjnová výpomocná společnost pro nájemce a Broadway Station v New Jersey 1000 sbírá nevalitové plody, velikou pravotiny. V kotlu přišli první osadníci a hned jali se kůrci odsloužat. Na to osadí a atk. K vůli pokračování pokud přinesli jsme klasů kukuřici, brambory a zelenina. Přišli rok obmalíme se proto na pěstování zahradních plodin, zvláště jahod, vodních, cyrusu a pod., které vlet mají v New Yorku a Filadelfii, kdež tak. Pan Steenberg myslí že 1ch mohou být tuze dobří stejně jako jiní.

— Hasičský pomocný spolek mají staří v Holicích nové přístroje. Dosavadní byly už velmi málo v moderním požárním spolkovství, jejíž obchod v posledních letech stoupl měrně. Jedna jejíž nový přístroj mnoho je dny stoje dlouhý, ba stoje široký a dvojí pravé nyní zapadný trubu mítí den stoje dlouhý ba stoje šířky. Rozměry tyto vyhnul i pro největší parcely.

— Stávka "he" nemůže pohořeti mezi Morgans. Jeden policist spozoroval v jednom zahradním domě vrátka a proto mhesl "mohame" i její dámy. Když se mohlo tázat, chtěli všechny zatknouti ženštiny poličtí se na vrátce, nevnamněli tázaný policist otázce té a proto dle amerického zvyku položil hlavou a svalil hlasitě a na nejvýš neadrolitším způsobem "he!" To mezi velice pohoršilo, tak že obšírované propustili, neztrativšímu policistovi ale předcení lavity.

— Život penzionářský domů nevyšel z mody. Při vlaku Maurice Creeku do zátoky newyorské zemřel stařec, který před mnoha lety tam přišel, zakoupil plochou loďku (flat boat) na ní zařídil malou kajutku a v ní po celý ten čas žil. Za dne lovil ryby a na zem přicházel jen za účelem prodeje ryb a nakoupení životních potřeb. Stařec jmenoval se Robert a okolní obyvatele nazvali loďku jeho Robertovou srchou. Po celá léta zachovával muž ten hluboké mlčení o svých dřívějších osudech a nikdo nevěděl kdo byl a odkud přišel.

— Jak může člověk povinnosti své zanedbávat a současně je horlivě vykonávat ukázal zdejší policist Charles Flay. Před časem opustil svou manželku a svých pět dítek a přidržel se jiné ženštiny. Na podporu opuštěné své rodiny nikdy nepomýšlel. Tuhle jednou manželka nedostatkem poháněna vzala nejmenší dítko na ruku a vyhledala zrádného muže. Prosila ho aby alespoň nájemné zaplatil, jinak že bude i s dítkami na ulici vyházena. Surový muž ji krátce odbyl a aby ušel její výčitkám vzal kabát a šel pryč. Uražena a rozhněvaná žena šla za ním a poněvadž se stříhali lidé, obrátil se policist a — zatknul vlastní ženu pro nestušné chování.

— Dr. Agnew provedl zde nebezpečnou operaci na poručíku Converse od spolkové jízdy. Týž byl 17. června raněn v bitce s Indiany u Cheveloris Fork. Kule projela mu spánkem a usadila se dutině pravého oka u kořene nosu. Dr. Agnew seznal že kule není možno odstranit bez nebezpečenství pro velkou blízkost mozku a proto učinil opatření aby zachován byl zrak levému oku, které počínalo se již kaziti.

— Nemohou-li temperenčáři provozovat zde své řemeslo, dělají to alespoň blížení jejich, básníci. Při tom se nešítí žádných prostředků. Společnost jejich zvaná "ligs zákona a pořádku" vydržuje si detektivy, kteří vstupují do služby hostinských aby je spíše usvědčili. Tak se to stalo i v staré hugenotské osadě New Rochele, ležící východně od Morrisanie.

— Sebevražedná manie zde řádí povážlivě. Pozoruhodné je že ze všech sebevrahů náleží Němcům dvě třetiny. Za posledních 8 měsíců neudála se zde žádná sebevražda Čecha. Za to ale udál se tu velmi vzácný případ: sebevražda Indiana, jenže nedokonaná. Napřed skočil u Battery Place do moře, byl ale vytažen a v policejní stanici uvězněn. Tam ale počínal si tak divně, že odvežen byl do blízké nemocnice v ulici Chamber, kdež Indian chtěl se ukrutiti.

— Předešlý čtvrtek prodán zde byl v dražbě parník "Albey Bacon", který původně byl vystaven spolkovou vládou co válečná loď a v r. 1864 náležel k flotě admirala Farraguta. Účastnil se útoku na Vicksburgh. Prodán byl za $4125.

— Zdejší společnosti pouličných drah nevěřejí v poctivost svých zřízenců a proto zavedli na všech vozech hodiny, které ukazují mnoho-li pasažerů přisedlo. Ovšem že musí konduktor vždycky zatahnouti šňůrou, aby ražiče popsila a zvonek zazněl. Na zvláštních tabulkách upevněných ve voze "cítění" obecenstvo se žádá, aby neuhlížovalo sobě dáti pozor zdali při placení konduktor zazvonil a když by ne, aby to oznámili v dřadově společnosti. Leč cítění obecenstvo nechtělo dělat ze sebe špehouna, aby žalovalo na konduktery kteří při mzdě $1.75 musí pracovati 16 hodin a odívalo je společnosti, která bere až 50 procent dividendy — a proto společnosti musely vynajít jiný prostředek. Zjednali si tajné dozorce, kteří přisedli do vozu co cestující a při tom pozorovali konduktery. Jak se nyní ukázalo není ani tento spůsob úplně spolehlivý. Konduktoři na I. avenue oznámili společnosti, že dva její dozorové žádají od nich peníze a že pak budou moci dělat co chtějí.

— Policie zahanbená je okresní návladní ji nedůvěřuje snaží se dokázati,

Provolání.

Českým rodičům v Omaha.

Spolek český nedlní školy zdejší, uznávaje důležitost a prospěšnost vědného podniku, obrací se ku vám českým rodičům zdejším, aby i oni neopomenuli přispěti ruky pomocné k dílu záchranném. Chceme-li, aby škola naše se nejen udržela, ale i skutečného úspěchu se dočkala, jest zapotřebí aby obětné naši více ku sboru přistupovali a díky u větším počtu do školy posílali. Potrvání i na dále u nás obyčejná netečnost a lhostejnost ke všemu co dobrého neb prospěšného, pak ovšem nemalou školu udržovati, neboť malý hloubek těch, kteří vše možné na to vynakládají, aby školu udrželi, musí školu naši nechat klesnouti, vědouce že ostatních 2 neb 3 sta rodin českých nemá nejmenšího zájmu o vše tak důležitou. Každému mělo by na tom záležeti, aby o vše to se staral, maje na zřeteli prospěch a vzdělání svých dítek, chtěje aby z jeho synů a dcer stali se řádní Čechové, kteří nehanbí se za svůj rod, který jsou hrdi na svůj národ. Jest to každého otce hlavní povinností, aby své dítky ve své mateřštině pokud možná vzdělal, svůj však nikdy nemá otec právo zlovolně dítky své odnárodňovati.

Doufajíce, že krajané naši konečně ze své ospalosti procitnou, a prospěšnost české školy v našem městě uznají, obracíme se ještě jednou ku každému, kdo nezapomněl, že jest Čechem, kdo chce aby od dítek svých byl ctěn, za to, že vykonal svojí povinnost k ním vyučiv je v jich mateřské mluvě, vyzýváme jej aby dostavil se do schůze, která se bude odbývati v síni Svačinově příští neděli o 10 hodině dopoledne.

Na schůzi této bude záviseti celá budoucnost naší školy, pročež očekáváme, že každý uvědomělý otec se dostaví a pomocné ruky k dílu přiloží.

Školní Výbor.

Na pomník Kláceluv.

Sbírka od řádu Dělníka čís. 44. Č. S. P. S. v La Crosse, Wis.: Vác. Kostelík 1.00, Vác. Kocanda 1.00, Jos. Pařízek 75, Karel Nedvídek 50, J. B. Klik 50, Jan Stejskal 50, Jos. Bartůšek 50, Vác. Janský 50, Jan Janský 50, Janský Bartoloměj 50, Vác. Sokolík 50, Lukáš Tomášek 50, Jos. Mlynář 50, Fr. Kříž 50, M. Holý 50, V. Holý 50, Fr. Holý 50, Fr. Holý 50, Josef Petříček 50, Fr. Brucha 50, M. Brucha 50, Jan Neuhöfler 50, Jan Halik 50, Jak. Bartůšek 50, Jak. Líska 50, J. Smutný 45, J. Holek 30, M. Soler 25, Fr. Dubina 25, Marie Klihova 10.

Celkem	$15.00
Řád Dělník čís. 44. Č. S. P. S.	7.00
Č. S. Čítenářský spolek Wesley, Texas:	8.50

Sbírka tam též: Fr. Klukan 1.00, Jan Ustinik 1.00, Jan Šebesta 1.00, F. Houbelt 1.00, Ed. Houbelt 1.00, Jan Krolik 50, Pavel Závodal 50, Bernard Marek 50, J. Srnerský a Jos. Mikeska 1.50

	8.50
Celá sbírka	37.50
Dříve sebráno	196.15
Celkem	$233.15

Fr. Horák, pokl.

Pojištění proti škodám krupobitím.

PRAHA, Něm. dne 2. září 1882. — Cís. zed. P. Z.: Výsledek volby jest: Vše ostane při starém. Družstva z kterých se nejvíce hlasů ozývaly, by ředitel učiní provolání volby o zvýšení procenta a škody počítati jen do 6 dílů nejmenší učinily ve prospěch zubožených, kdežto některé nepotřebovaly družstva na severní straně řeky Platte okázaly své šlechetné srdce. Následující je výsledek. Pro 4 proc.: Sladkovský a Jaroměř. Pro 5 proc.: Poděbrady a Nučice. Pro 8 proc. nyní jak bylo z jara ujednáno: Tábor vyjma pp. Jonáše a Nikodýma, Praha číslo II. vyjma dva čtvrtě, Královice, Světlava, Klatovy, Hlp. Olomouc, Znojmo, Praha čís. I., Jihlava. V družstvu Plzeň číslo I. a II. se nepodkomenila podkorenství neschodlí. Podkmenství družstva Ratkovice jest proti dli škody. Některé jiné družstva prav.: Sečlo se nás málo, tak že výsledek uměrného nezlat. Družstvo Kolín jest: Jsme podkmenství více nežli pohoře škody a tedy volbu nemůžeme rozhodovat. Z toho vysvítá, že zůstane všechno při starém jak bylo a jsem ujednáno. Pp. jednatelé, kteří pouze nemohli se účastniti, nechť tak učiní co nejdříve, by se mohlo na rozpočtu pracovat. S úctou.

J. F. Solleta, tis.

Tržní zprávy.

CHICAGO, 5. září 1882.

Koncem minulého týdne utrpěly ceny všech druhů valné slevnutí a má se za to, že přirozeně, an dřívější ceny byly více méně špekulativní. Tento týden se ceny opět ustálily a jeví větší pevnost.

Pšenice prodává se čís. 2. za 90½, číslo 3. za 88. Smlouvy pro září 90½, říjen 90½.

Kukuřice má tento týden cenu vyšší, než koncem minulého. 71½; smlouvy pro září za 71¼, říjen 69½, listopad 68¼, leden 54.

Oves má cenu nyní pevnou a klidnou. Čís. 2. za 39½.

Žito stojí stále. Čís. 2. za 68.

Ječmen má cenu ochabnu. č. 2. za 80@82.

Semeno lněné tuhlavá čily odbyt při cenách stálých; prodává se za 1.35@1.36.

Máslo v ceně stoupá. Dobré domácí 19@24. Výtěr ostrávají v ceně pevné 18@19c. tiner.

Dobytek vepřový domů v ceně výrobě se udržuje, by dostupní tomu týdnu ceny nejvyšší; prodává se tedy dobyt, čtyřy a těžký až za 9.00, při cenách pevných; za to druhy špatnější ustanovují se permanti takořka a těžký prodává se za 7.00@8.00.

Dobytek hovězí má ceny ochablejší; pouze nejlepší výkrmný mívá cenu pevnější a jakový prodává se za 7.00@7.50; dobyt za 6.25@6.90, poměrně až dobrý za 4.00@5.75.

Poslední Táborita.

tuhlavá pozůstalý zásoba, počal vydávat Bohuš Ji Pokrok v Západě. Vydávání toto děl se při. Skončí během měsíce září, ale přece bude tento od počátku zdarma.